

## ПЕРЕДПЛАТА на „РУСЛАНА“

виносить: в Австрії:  
на цілий рік . . . . . 24 К  
на пів року . . . . . 12 К  
на чверть року . . . . . 6 К  
на місяць . . . . . 2 К

## За границю:

на цілий рік: зі щоденною ви-  
сылкою 7 доларів або 14 рублів;  
з висилкою двічі в тиждень 6 до-  
ларів або 12 рублів; з висилкою  
що суботи 5 доларів або 10 руб.  
Поодинокі числа по 10 сотиків.

Телефон Редакції ч. 1484.

Конто почт. щадниці ч. 98.704.

# РУСЛАН

християнсько-суспільний дневник.

„Виреш ми очі і душу ми виреш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,  
бо руоче ми сердце і віра русна“. — З Русланових повістей М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім  
неділь і руских свят о 5 го-  
ді по полудні. — Редакція, адміні-  
страція і експедиція „Руслана“  
при ул. Хмельовського ч. 15, II.  
поверх. Експедиція місцевна  
в Агенції Соколовського ул. II  
гайлонська ч. 3.

Рукописи звертає ся лише з  
попередню засторогу.

Рекламації лише неопечатані  
є вільні від податку. — Оповідки  
звичайні приймають ся по ціні  
20 с. від стрічки, а в „Надісла-  
нім“ 40 сот. Подяки і привітні  
дonesення по 30 сот. від стріч-  
ки.

## Справа виборчої реформи соймової.

(□) Після соймових виборів проявляє ся вже певне втихомирене умів посеред суспільності, за те політичні провідники і міродатні круги починають думати над тим, як би галицькому соймові забезпечити можливість правильної законодавчої роботи. Недостача правильно ухваленого бюджету відбиває ся важко на краєвих відносинах, живлові шкоди заподіяні в цілій Галичині від Кракова аж по Кути вимагають рішучої, скорішої і видатної помочи для голодуючого населення, а також учительство, котрому показують марево окремої курії, радо би таки чим скоріше діждатись підвищення неможливих на таку дорожню плат. Тимто головною журбою міродатних кругів є тепер питане, чи згодять ся прихильники виборчої реформи на се, щоби поладити сі, так сказатиб, краєві а також народні конечности, поки буде можна перевести першу і найважливішу задачу нового сойму, виборчу реформу. А задля того насуває ся рівночасно питане, які вигляди розкривають ся для виборчої реформи в новім соймі.

В замітках про вислід виборів зазначили ми, що противники реформи, себто подольки з всеполяками і христ. людвцями, котрі утворили в всеполяках всепольско-людовий союз, а до того польський єпископат, розпоряджають такою чисельною силою, що можуть спинити і ударемити всякі змагання до поладити виборчої реформи. Вправді в їх дневниках можна читати медоточиві заперення, неначеб они справді бажали виборчої реформи, однак спосіб, яким они думають поладити сю справу, вказує, що они стають на становищі прямо неможливим, або іншими словами, не хотять виборчої реформи.

Вгляді успішного рішення сеї справи зменшили ся ще й задля того, що між краківським сторонництвом остигає ревність для сеї справи і они лишають ся задачу т. зв. антибльокови, нехай він наставляє се, що

знищить в борбі проти т. зв. намісниківського блоку. Польські людвці сердиті за некорисний для них вислід виборів, а польські демократи заперенняють, що готові помагати при сій роботі, але лише тоді, коли она піде в напрямі ширшої демократизації сойму, як се було закрено в компромісовім начерку. Коли отже серед польських соймових сторонництв бачимо розбіжність, то нічого дивного, що укр. соймовий клуб наслідком упадку компромісового начерку відпекує ся давних зобов'язань і виступає з ширшими домаганнями.

Справою виглядів виборчої реформи займає ся краківська „Reforma“ і задає питане, чи польські сторонництва дійдуть поміж собою до якоїсь згоди в сій справі і зазначає, що виступити з починном в сій справі є парламентарним обов'язком тих сторонництв, котрі повалили компромісовий начерк і виїшли з виборів яко більшість польського табору. Сю задачу переведення виборчої реформи лишають т. зв. бльокові сторонництва сему антибльокови.

„Reforma“ вказує на се, що польський єпископат, завинивши втрати 10 польських мандатів, а зискавши з другого боку вибір 9 з під свого прапора, може найбільше причинити ся до довершення діла, котрим має зайняти ся новий намісник. Центр, властива сила коаліції, названої високопарно „Zjednoczeniem narodowem“, втративши основи свого політичного існування, колиб не підняв ся сеї позитивної роботи, а ступивши на сю дорогу, буде приневолений піти на компроміс і тим лише способом причинив би ся до розмотання запутаного вельми положення. Всеполяки злучені з христ. людвцями, будуть приневолені слухати польських єпископів і як перед тим, робити політику подолання, бо яко мале сторонництво приневолені іти на службу могутніших. А наколи схотять відокремити ся, то над їх горсткою сойм перейде до дневної черги. Соймова лівниця стоїть за компромісовим начерком, котрий бажалаб ще більше розширити.

Здавалоб ся отже, думає „Reforma“, що

загал сойму прихильний справі виборчої реформи, як се висловив підчас останнього побиту у Відні намісник др. Коритовський, і що поагода єї зависима від згоди польських сторонництв, а мимо того не дасть ся заперенити, що суперечности є вельми значні і не так скоро можна буде довести до поладити реформи.

Не повинна однак „Reforma“ забувати о тім, що крім польських сторонництв, також рускі послы мають свої домагання і що компроміс без них є неможливий мимо поглядів Gaz. Nar. i Słowa pol, котрі уявляють собі можливість виборчої реформи мимо і без Русинів.

Замітно, що „народово-людовий союз“ рішив внести свій начерк виборчої реформи, опертій на народні катастрофи, проти чого дуже різко виступає Głos Narodu, Gaz. Narodowa і всепольська „Rzeczpospolita“, хоч се не є тайною в парламентарних кругах, що пок. гр. Войтіх Дідушицький висловлював ся за народним катастрофом.

В тих обставинах міродатні круги віденські не заманюють ся великими надіями і думають передовсім перевести переговори з провідниками сторонництв (як звичають, сі переговори мають відбувати ся у Львові при кінці серпня), а сойм міг би зібрати ся доперва в осєні. Знаючи однак, як сторонництва поступаютъ із обоими начерками закону, не можна сподівати ся скорішої поладити виборчої реформи.

## Допись з Сяніччини.

(По виборах).

(Конець).

Колиж вже про посольський мандат мова, то насуває ся саме маленьке питане.

Як ви собі, панове, представляєте мандат?

Чи думаєте, що вистарчить поставити

околіт соломи, а виборці всі підуть за вами?

Чи думаєте, що до сойму вічно вистарчати будуть лише сили фізичні в роді Вороблів, та й чи вічно і там має музика пульсітові і бубнова гриміти?

Чому саме боїте ся випустити навіть в кандидати людей, які би справді щось представляли, зєднали як найбільше число виборців і таким чином виявили справжешній стан річи у нашій Сяніччині і Риманівщині?

Москвофільський кандидат одержав 57 голосів, Воробель яко кандидат української націонал-демократії 19, словами: дев'ять і п'ять, а решта? Як то? Решта уже спольщила ся? Ні, не вірте! Решта, навіть деякі зі знакомих дяка Воробля заклали собі в кандидатури „дяка“ і або усунулась від голосованя, або пішла за Потоцьким.

Ог така вам робота. А чому? „Суспільницький“ демон все ім перед очима. Скорше зібратися ся з ворогами, скорше закрити себе неславою неробства і безсилости, як допустити „суспільника“ в кандидати. Таку поклали собі девізу націонал-демократи і славити Бога вже раз відкрили карти!

І в тім саме користь теперішньої акції виборчої, в тій хвилині щирости націонал-демократів! „Суспільникам“ на Лемківщині — а досить їх там є — повинна вийти з сего лагуна, що би надаліше працювали, працювали у користь католицької Церкви і Українства, але працювали під стягом політичним свого Союзу, та не взяли ся вже більше на подібні кличі: У нас на Лемківщині нема партій — є лише Українці!

А за сям ще одна справа, про яку годі не згадати!

Акція передвиборча показала, що наглядно ті дикі інстинкти, які незнані відки у тій або тамтій молодечій одиниці обавляють ся...

Оскар Уайльд.

## Сфінкс без тайни.

Раз якось по обіді сидів я на терасі каварні де-ля-Пе й глядів на виставне житє парискої улиці.

Я пив вермут і глядів цікаво на панораму, як передімною переходило багатство й біднота; нараз почув я, що хтось кличе мене по імені.

Я обернув ся і побачив лорда Марчісона.

Ми не бачили ся ще, від коли вийшли з колеції, то є тому літ десять.

Я втішив ся сею стрічею.

Ми звитали ся сердечно.

І в Оксфордї були ми великими товаришами. Я дуже любив єго. Він був такий добрий, такий чесний, так всім захоплював ся. Часто говорили ми про него, що він був би дуже гарним чоловіком, коли би не мав привички, все говорити правду. Та мушу признати ся, що головнo й любив ми єго за єго вітвертість.

Мені видавало ся, що він сильно змінив ся.

Лице єго було якесь тужливе, він чимось журив ся. Я сказав би, що ним заволоділи якісь сумніви, хоч ледви чи був він під впли-

вом найновішого скептицизму; бо Мерчісон був одним з найконсервативніших торіїв і вірив в те, в що повинно вірити ся, так твердо, як вірив в палату перів.

Я подумав, що певно виною ту жєнщини і спитав єго, чи він жєнатий.

— Я мало розумію ся ще на жєнщинах, відповів він.

— Мій дорогий Джєральде, сказав я, — жєнщини сотворєні на те, щоби їх любити, а не розуміти.

— Я не міг би любити, не розуміючи — відповів він.

— Мені здаєть ся, Джєральде, що в вашім житю є якась тайна, — сказав я; — розкажіть.

— Возьмім карету й переїдемо ся, — відповів він — тут багато народа.. Ні, ні не ту жєнту! Ог ту темнозелєну далеко ліпше!

Кілька хвєль опісля їхали ми вже бульваром в діл, в напрямі Маделєн.

— Куди поїдемо? — спитав ся.

— Куди хочете. В реставрацію за містом. Там пообїдаємо і ви розкажете мені про себе.

— Я хотів би спершу час почути, — сказав я. — Дійсно, розкажіть мені свою тайну.

Він виняв з кишені маленький порткорт зі скірки, з срібним замком і подав мені. Я отворив. В середині була фотографія жєнщини; она була висока, струнка, дуже мальовни-

ча, зі своїми великими, нео значеними очима й філіями волося; вигляд її був сомнамбулістич; була в дорогій шубі.

— Що скажете мені про се лице? — спитав Мерчісон. — Чи будить оно довіре до себе?

Я уважно вдивив ся в фотографію.

Портрет зробив на мене вражєні жєнщини, що має тайну, та чи тайна та чесна, чи ні — я не міг сказати.

Краса ся, здавало ся, вся складала ся з суми тайн, і її можна було скорше назвати психологічною красою, ніж плястичною, а сєй легкий усміх, що був на устах, був надто ніжний, щоби бути гарним.

— Ну, — сказав він нетерпєливо, — що скажете про неї?

— Яксь Джіоконда, відповів я, — та кажіть подробиці.

— Не тепер, по обіді, сказав він.

І ми почали говорити про що инше.

Коли слуга подав нам каву і папєрси, пригадав я Джєральдови єго обіцянку.

Він встав і перейшов ся кілька разів по комнаті; потім сів на крісло й оповів мені от що.

— Якось раз вєчером коло п'ятої години йшов а улицю Род.

Карети заповнили цілу улицю й рух спинив ся.

Коло самого хідника стояла маленька жєвта каретка, яка чомусь звернула на себе

мою увагу.

Я перейшов коло неї й побачив, як через вікно глянула на улицю жєноча головка. Перед хвилею показував я вам її портрет.

Она відразу мене очарувала. Цілу ніч не міг я про ніщо инше думати, так само було й на другий день.

Кілька разів ходив я там і назад по сім проклятим місцям і заглядав у всі карти; все вичікував я жєвтої каретки, та не міг найти своєї „прекрасної незнакомої“, і мені вже видавало ся, що її бачив я в сні.

Тиждень пізнійше обїдав я у пані Растейль. Була вже година осьма, та ще очікувано гостий аж до пів до дев'ятої.

Вкінці отворив слуга дєвері і повідомив про прихід пані Альтруа.

Се була власне та жєнщина, якої я шукав.

Она увійшла поволи. В своїх єрих коронках подобала она на місячний промінь. На мою велику радість, визнано мене, щоби я завів її до стола. Коли ми сіли побіч себе, я сказав, як мога, невинно:

— Здає ся, я стрічав вже вас в переході на улиці Род кілька днів тому, пані Альтруа.

Она сильно поблїдла і сказала тихо:

— З ласки вашої не говоріть так голо-

сно, нас можуть почути.

Мені стало неприємно ізза невдячного вибору теми і я почав перебирати лєвний французького театру.

Маю тут на думці сей гидкий напад молодого Константиновича на учителя Гавдияка.

Учитель Гавдияк — не „суспільник“, то й не з партійного інтересу в его обороні виступаю, але накинути ся на старого педагога перед селянами, на чодовіка поважного не лише віком, але й роботою на народній ниві, особливо ж на Сянічній Лемківщині, се щось так мерзеного і гидкого, що лучше не згадувати!

Але учительство повинно собі то запам'ятати! Прийде потреба на Вас, яко „дансерів“ на вечірниці в сянічній „Читальні“, тоді Вас запрошують і „гонорують“! Учителки і учителі страх потрібний матеріял на вечірниці, балі, „датки“ і т. д., але прийде справа більшої ваги — Ви не мішайтесь, бож ви до гімназій не ходили, університетів не бачили! А маєте відвагу таки відізнати ся і Вашого сеніора у борбу і роботу вислати, тоді перший ліпший молодик, який щойно вжите вступає, кидає ся на Вашого сеніора і безчестить его перед селянами.

І се також гарна наука на будуче.. спеціальнож для нашого учительства.

Як випали у нас вибори в Сяніччині, згадав вже в самого почину.

Послом з сільської курії вибраний Поточкий з Римакова. Загальну увагу звернуло так мало число виборців москвофільського кандидата Савюка. Комісія була і так надто льояльна, бо до тих 57 голосів вчислила вже й 14 якогось „Савлюка“. Кілька голосів було розстрілених, а дістали Сівка, Савка і Савкевич.

Характеристичний мав бути оден виборець.

- Na kogo głosujecie, gospodarzu?
- Na gadukata!
- Jak to na adwokata?
- Zi Siano! —
- Ta ich tu jest kilkunast!
- Na... na... ну... ей... та якже его звав, бодайжети га... нас... (тут таке слово сказав, що годі повторити) ему... Ляксандер Савка!

От і осьвідомлене, от і „лучший“ з поміж тої темної юрби, вибраний виборець!

От і „просвіщеніє“ ширене „маладьо-жою“ московского табору між нашим селянством.

І ще є дальше і в нашій Сяніччині такі політичні менери націонал-демократичної партії, які в тамту сторону заглядають?

Справа Куриловича вас не навчила?

Савюка вам послом захотіло ся?

То той бідний селянин буде бити по кілька миль ногами, а при „пивці“, чи може при картах будете голосами его торгувати?

Щастє, що телеграма зі Львова вас отямил.

Щастє й, що бачилисье все те марево суспільників, які невидимо вам все на пальці дивили ся!

Она говорила дуже мало і все тим самим, тихим, гармонійним голосом, мовби такий дійсно бояла ся, що її хто небудь підслухав. Я чув, що якось дивно, божевільно залюбив ся в неї, а неозначена атмосфера тайни, що її окружала, ще більше заострювала мою цікавість.

Коли она хотіла вже відходити, — було се дуже скоро після обіду — ситав я її, чи міг би я зложити їй візиту.

Она не відповіла зараз, оглянула ся, чи хто не стоїть біля нас і сказала:

— Так, завтра чверть на шесту.

Я попросив паню Растейль, щоби сказала мені дещо про неї. Я довідав ся стільки, що пані Альтруа є вдовою і має дуже гарний дім в парку Лена.

Саме тоді почав якийсь учений поважно говорити про вдів і про „переживанє спосібніших“ я попрощав ся й вернув до дому.

На другий день в назначену пору удав ся я в парк Лена, та слуга сказав мені, що пані Альтруа перед хвилику відіхала.

Злісний і зацікавлений поїхав я до клубу і обдумавши все, написав їй лист, в яким просив її о стрічу й надіав ся, що слідуючим разом буду щасливішим.

(Конець буде).

Інакше ви — менери — які торгували о хлопську шкіру з кандидатом Савюком і „атчем“ Сєкержинським, булибсье ся окрили такою самою ганьбою, якою окрили ся виборці Брідщини, вибираючи Маркова!

А в місті?

В місті перейшов Альфред Згурский!

Пан посол Альфред Згурский повинен собі дві річі запам'ятати:

Primo, що всі москвофіли будьто голосували на Ляковского, будьто усунули ся від голосованя.

Secundo, що не лише всі Українці Сянока пішли лавою за ним — Згурским, — але саме завдяки деяким з них, головно учителям Гавдиякови вся Посада Сянічка, як польська, так і руска пішла за ним, так, що противникам відпав сей закид, що Згурский вибраний жидівськими голосами!

Ляковский вийшов з курії більшої власности, так само Новосєльський і Урбанський. Український кандидат з Одрехової, Воробель, вернув домів без мандату, стративши що найгарніший діл в полі і нарікаючи на несправедливість того світа!

Ой так, так, тямте собі, пане Воробель, отсю увагу:

„Скорше верблюд перелізе через ушко ігли, як сянічки „політики“ перепустять свого українського кандидата до сойму!

А як ще коли, не дай Боже, випадуть вибори, а сянічки авскултанти нам „мандат“ привезуть, то женіть їх з хати!

Най самі кандидують і спину наставляють, під хлопську шкіру най ся не підшивають.

4-ка.

Просимо домагати ся „Руслана“ по всіх реставрациях, каварнях, торговлях і приєднувати нам нових передплатників в кругах своїх знайомих.

## Нова війна на Балкані.

Перед мировими переговорами.

„Wien. Allg. Ztg.“ доносить: Переговори в Нішу, як здає ся, ще не розпочали ся, бо не зіхали ся ще всі сербські і грецькі відпоручники. Як зачувати, переговори будуть відносити ся передовсім до заключеня розв'язу, але рівночасно будуть обговорені також мирові прелімінарі. Остаточні мирові переговори будуть імовірно ведені всіма балканськими представниками міністрів в Сіная, або в Букарешті.

„N. W. Tagblatt“ в депеші з Букарешту представляє перебіг румунської акції і між иншим замічує, що Румунія домагаючи ся від Болгарії, щоби найперше заключила мир з Сербією і Грецією, ділала в порозуміню з Сербією, Грецією і Чорногорою.

Відповідь румунського правительства на просьбу болгарського правительства о мир звучить ось як: Румунське правительство приймає болгарську пропозицію що до відступлення Туртукаю, Добрича і Бальчика і що до уступок в хосен Румунів в Македонії. Виходячи з заложєня, що війскова часть справи повинна бути відлучена від політичної, румунське правительство предкладає іменоване війскових осіб до заключеня розв'язу, почім наступить іменоване мирових відпоручників. Вибір місяця до переговорів о розв'язу румунське правительство иншим державам, які ведуть війну, а мирові переговори мають відбутися в Румунії.

„Loc. Anzeiger“ доносить з Парижа: Як з Петербурга звіщають, заявив російський посол на онодішних зборах амбасадорів, що Росія не зробить ніякого окремого кроку без порозуміння з великодержавами, але буде домагати ся спільної акції великодержав.

„Universul“ подає з поінформованих кругів вістку, що Румунія збереже й на дальше приязне становище супроти тридержавного союзу. Про зближенє до Росії нема бесіди. Румунія бажає собі скорого заключеня мира, а вісенітницею було би твердженє, що Румунія бажає собі великої Сербії змість великої Болгарії; змагає она до збереженя рівноваги на Балкані.

В льондонських дипломатичних кругах

думають, що великодержави приневолєні не лише що до форми, але також, що до змісту дуже основно розглянули договори між балканськими державами в справі усталєня границь між поодинокими балканськими державами. В Лондоні висловлюють думку, що Болгарія повинна прийняти всі мирові прелімінарі, бо й так пізнійше наступить розгляданє сих договорів.

Болгарське правительство розіслало до своїх заступців у великодержав таку окружну депешу:

„Мимо зусиль болгарського правительства щоби довести до заключеня мира, багато ще мине часу, заким дійсно буде заключений мир. Бож найперше мусить бути заключений розв'язу, опісля мають бути підписані мирові прелімінарі в Нішу, а аж потім може бути заключений мир в Сіная. Супроти того, щоби виявити свою льояльність заявляє болгарське правительство, що є готове заключити розв'язу і рівночасно зарядити розоруженє. Дальше поручає болгарське правительство своїм послам, щоби просили кабінети о скоро поробленє кроків для застанови воєнної акції“.

Бувший посол в Софії, Панос, тепер придлений до головної квартири і бувший посол Александрополю, визначені Грецією як відпоручники на мирову конференцію в Нішу відіхали вже на місце конференції. Сербія іменовала своїми відпоручниками полковників Місича і Павловича.

Положенє в Софії.

З Софії надходять непокоячі чутки, що в Болгарії може кожної хвили вибухнути ворохобня і що король Фердинанд непевний свого життя. Особливе в Софії голосно давали ся відчувати прояви невдоволеня і то в так різкій формі, що король Фердинанд рішив ся уступити з престолу. Болгарське посольство — засягнувши інформацій — заперече сі чутки в такий спосіб: Вістки заграничних часописів про намірене уступленє короля Болгарії Фердинанда є зовсім безосновне. Болгарський нарід збереже непохитно вірність своему королеві і готов є боронити его до останної каплі крови.

„Собрание“.

На вчерашнім засіданю болгарського собранія предсідник кабінету Радославов відчитав заяву правительства, в якій зазначив, що новий кабінет обняв управу в вельми тяжких часах і серед трудних условин, бо в хвилі, коли веде ся війна з Сербією і Грецією, коли румунське військо також переступило граничну лінію болгарських здобутків, усталєну на мировій конференції в Лондоні. Правительство рішило ся сповнити свій обовязок і боронити із всіх сил достоїнства і чести Болгарії. Відкликав ся вкінці до єдности собранія для оборони інтересів і чести краю. Бєсідника нагороджено оплесками.

Опісля забрав слово міністер заграничних справ Генадієв, він заявив, що кабінет обнявши справи, одержав від всіх великодержав добрі і щирі поради і вислови симпатії, а також підмогу змагань для покінченя пересидєня. Будемо старати ся розвинути і скріпити зичливі наміри великодержав, переконуючи всіх про непохитно чесні наміри Болгарії співділання в привєрненю мира. Хоч право Болгарії є сильне, а прикмети болгарського народу великі, думаємо однак, що найкрасше будемо дбати про наші інтереси, коли єсолідаризуємо ся з загальними інтересами цивілізованої Європи. Також з нагоди вмащєрованя турецького війська на нашу область поза лінію Енос-Мидія могли ми переконати ся про зичливість великодержав. Виправді доси крок амбасадорів великодержав в Царгороді не мав ще повного успіху, але одержали обітницю, що великодержави не позволят зменшити нашу границу. Маємо також довіре до розваги Туреччини і в тім дуєй вислали ми депешу до великого вєзира. Болгарське правительство зробило все, щоби Болгарія заключила мир з честією. Переговори в Румунією, розпочаті для привєрненя приязних відносин, дали уже успішний вислід. Відповідь Румунії переконує, що ініціативу болгарського правительства Румунія прийняла прихильно. Щоби привєрнути приязні відносини з Румунією Болгарія мусить понести кожені жертви. Справа переговорів з Румунією находит ся на добрій дорозі і буде успішно полагоджена. Що до Сербії і Греції то болгарське правительство на запросини російско-

го правительства вислало двоох відпоручників які мають розпочати мирові переговори. На разі в сій справі правительство може лише те заявити, що мир буде заключений з честією. Де будуть відбувати ся мирові переговори доси не усталєно. З боєм мусить правительство ствердити, що сербське і грецьке військо виконало новий напад на болгарські лінії. Напад сей відіерт. Правительство з боєм доносить про сей новий напад в хвили, коли великодержави уділили сторонам, ведучим війну, пораду, щоби подали собі руку.

Туреччина виповідає війну.

Турецька армія дальше машєрує на Адрианополь. Битва, про яку вчєра донєсєно, вєла ся між Мурадлі а Ліле-Бургас. Одєн з царгородських дєвників доносить, що Турки сіймали біля Кабатія 6 болгарських офіцєрів і 600 рядовиків. Дві болгарські компанії, які боронили Черкєсєй, взєто в полон. Болгари мають в адрианопольськєм вилєєті 25.000 жовнєрів, до яких треба ще дочислити болгарські ватаги. Болгари боячись нападу Греків на Адрианополь, скріпили его полуднєву часть.

Бюро Райтера доносить під вчєрашню датою, що телеграфічного руху з Адрианополю не перєрвано тай відомість про овладу Адрианополя Турками неправдива (???). Під містом появили ся три відділи кінноты під комендою Єнєр бєя, до яких прилучили ся неправильні війська. Війська сї опісля подали ся вєзд (?). Болгарське правительство поручило болгарським властям, щоби повернули до Адрианополя. Подібнє поручєнє видано також властям инших міст.

З Царгорода наспіла така вість: По довгих нарадах рішила турецька рада міністрів урядово вєповісти Болгарії війну. Турецька армія одержала приказ заняти не лише Адрианополь але як найскорше вмащєрувати на болгарську область.

Відєньське болгарське посольство одержало депешу такого змісту: Оноді вєчером появило ся перед Адрианополєм численнє турецьке військо. Супроти того рішило болгарське правительство видати місто Туркам а слабу залозу болгарську кофнути.

Урядова турецька депеша звучить: 22. липця год. 5.15. Турецьке військо занєло Адрианополь і Кіркілісє. Дєвники доносять, що Болгари висадили в воздух в Ліле-Бургас склад динаміту.

Бувший міністер внутрішних справ Гаджі Аділь одержав іменованє на вальго Адрианополя і нині обіймає урядованє.

Виповідженє війни Болгарії Туреччиною і овлада Адрианополя і Кіркілісєи змінили положєнє. До „Polit. Korr.“ доносить з Білгорода і Букарешту, що надіють ся там скорого порозуміння Болгарії з єї противниками, тим більше, що сї останні не намірають єї робити тепєр трудностей. Турецький похід на Адрианополь викликав в Білгороді прикрє вражєнє. Зазначують, що Туреччина стає в противєнстві не лише з Болгарією, але й з цілим балканським союзом.

Дописєць „Zeit u“ доносить з Білгороду: Білгородський, атенський, букарештєвський і єєтиньський кабінєти занєли в справі турецьких домагань таке станєвищє: Добичі на Туреччині є ділом балканського союзу, супроти чого сєй союз тих здобутків будє боронити до останної каплі крови. Напад Туреччини на яку небудь область уважати будуть союзники за виповідженє війни союзови і напад сєй спільними силами відіпруть.

Великодержави супроти Туреччини.

Джуліано, італійський міністер розмовляв з турецьким послом в Рамі і заявив єму між иншим, що мимо цілої приязни Італії для Туреччини, не може она числити на призначє єї нового плану великодержавами. Німєччина і Італія просили Росією, щоби она не робила ніяких окремих заходів для праборканя Туреччини. Росія покинула виправді думку окремої акції, але понєхав єї аж тоді, коли Туреччина прихилил ся до домагань великодержав і свої претенсії зменшил.

Бюро Райтера доносить: Дипломатичні круги уважють акцію Туреччини є стільки непокоючою, що може заколотити ще гірше і так вже труднє положєнє.

## Просимо відновити передплату.

### НОВИНКИ.

— **Календар.** В четвер: руско-кат.: Ефимій; римо-кат.: Христини. — В п'ятницю: руско-кат.: Іларія; римо-кат.: Якова.

— **Личні вісті.** Намісник др. Витовт Коритовський виїхав на кілька тижнів на відпочинок до Марієнбада.

— **В справі помочи для Галичини з причини останньої живлової катастрофи.** З Відня доносять: Вчора рано прибув до Відня намісник др. Коритовський, а ввечері відїхав до Марієнбада. В полудне явився він у предсідника міністрів гр. Штірґа і предположив йому реферат, який відносився до головної до шкідливих живлової катастрофи в Галичині. Намісник вказав на konieczність скорі помочи для Галичини. Шкоди обчислив поки що на 30 мільйонів корон. І дійсно це найбільша катастрофа, яка була в Галичині від 1867 р. Супроти цієї живлової катастрофи сходять політичні справи на другий план.

— **О супокій на університеті.** Ректорат львівського університету оголошує: З оглядом на неспокій, які повторяються від багатьох літ майже щороку на львівському університеті і унеможливають правильну науку і потребають основними академічними життя, тим більше, що деякі академічні товариства переступаючи зазначений статутним круг свого діляння, стоять на чолі акції в цілі викликання таких неспокійів на львівському університеті, а також і супроти ствердженої події, що в тих справах беруть участь особи, які не в студентами сього університету — академічний сенат, якого обов'язком є старати ся, щоби львівська „Alma Mater“ була виключно незаколючуваною криницею науки для всіх, які в ній шукають, а заразом щоби дати молодіжці на будучину пересторогу, ухвалив одногласно на засіданні дня 18. с. м., що від тепер буде поступати що до таких подій після отсих основ: 1) Студент університету, який чи то безпосередно, чи посередно порушує супокій університету, буде покараний видаленням. 2) Проти осіб в поза кругів студентів університету, які брати муть участь в сего рода неспокійі, буде ся вживати безпосередно поміч органів прилюдної безпеки, оскільки вони не піддаються зарядженням університетських властей. 3) То саме буде ся примінювати також і до студентів університету, оскільки вони допустили би ся насильства на університетській області і не послухали би вказівки університетських властей, щоби зараз забрали ся.

— **Х. Звіт дирекції ліцея Руск. Інститута для дівчат в Перемишлі з правами державних шкіл на основі рескр. ц. к. міністр. віроісп. і просьвіти з дня 1/IV. 1913. ч. 12.712.** за шкільний рік 1912/13. — Се заголовок звіту, поділеного на дві частини. В першій частині оговорено цілі Інституту, далше живочі ліцеї і їх реформи і напечатано нормальний статут для жіночих ліцеїв.

Потім наступає друга частина, урядова. Дізнаємо ся в ній, що учительський збір складав ся з директора (проф. Ол. Ярема), з директорки-помічниці (п. Марія Примівна), з 9 учительських сил власних, з 10 упрощених учителів до обов'язкових предметів і 6 до надобовязкових. В музичній школі ліцея учили 8 пань.

Учительська бібліотека мала 814 томів книжок, а бібліотека для молодіжці: 749 руских, 213 польських, 175 німецьких і 114 французьких книжок. Географічний, історичний і природописний кабінети мали разом 1.020 часел.

Дирекція ліцея і заряд Інститута дбали як найстаранніше про здоров'я учениць. Дівчата заклали перед 2-ма роками кружок „Весела Громада“, який займав ся різними спортивними.

Учениці ліцея мали свою читальню, в якій читали часописи і реферати.

До 6-ох класів ліцея і пригатовлюючої класи вписало ся з початком шк. року 187<sup>5</sup> учениць; протягом року випустило 5, а нових учениць 11<sup>2</sup>, так що в кінці року було 193<sup>7</sup> учениць, всі рускої народності, а з виїмком 2-ох православних, всіх гр.-катол. обряду.

При класифікації признано здібними з відзначенням 57<sup>1</sup>, здібними 129<sup>2</sup>, взагалі зді-

бними 4<sup>3</sup>, нездібними 1, а дві учениці має доповнити іспит по фериах.

Побутовим місцем родичів учениць був: Перемишль 29, перемиський повіт 14, ярославський також 14, дрогбицький 11, цішанівський 9, турчанський 7, і т. д., по дві, три, і чотири з кожного повіта в Галичині.

Стан родичів: 97 священників, 32 селяни, 22 урядники, 15 народн. учителів, 15 держ. і прив. слуг, 6 міщан, 3 адвокатів і 3 лікарів.

— **З Фельштина коло Хирова просьба до духовних властей.** Отсею дорогою просимо духовні власти о надане нам священника, котрий був би у нас рівночасно сотрудником і катехитом. Своє прошенє опираємо на тім, що бажаємо остати при обряді наших предків і хочемо, щоби наші діти в школі мали свого катехита, та щоби що неділі і свята могли ми мати в своїй церкві своє богослуженє. Надїємо ся, що духовні власти зарадять лихови, яке грозять відпаденєм соток від свого обряду і народу. — *Гр.-катол. парохіяни міста Фельштина.*

— **Маневри XI. львівського корпусу відбудуть ся сего року коло Бережан межі 19. серпня а 5. вересня.** Маневри в бригадах і дивізіях будуть відбудувати ся на полудневий схід і на північ від Бережан, а се дивізія кравової оборони буде виравляти межі Нижнєвом а Бережанами, а решта піших полків XI. корпусу межі Бережанами а Золочевом. Останні дні маневрів призначені на сільські вправи.

— **Недостача офіцерів в австрійській армії.** Міністерство війни видало обіжницю, в якій заохочує однорічних добровольців, щоби лишали ся в постійній військовій службі. Першештвено будуть мати сї добровольці, які покінчили практичний курс з добрим вислідом. Приводом до сего обіжника є недостача офіцерів в австрійській армії.

— **Містифікація на віденській біржі.** При кінці оноднішньої біржі у Відні наспіла з кореспонденційного бюро урядова телеграма, що фабрика Скода в Пільні стоїть в огні. Коли з біржі звернули ся з запитом до дирекції віденської фабрики Скода, ся відповіла, що тут розходять ся о містифікацію. Зараз зачало ся поліційне слідство, яке виявило, що хтось в обманчивий спосіб здурих біржу, По одній годині знова повідомили біржу про пожежу. Телефонуючий представив ся як член кореспонденційного бюро. Урядник біржі ствердив, що сей мнимий член подав сю вість після обговореного знака межі кореспонденційним бюро а бюро біржі. Коли кореспонденційне бюро дізнало ся про сю подію, видало зараз урядовий комунікат, що тут надужато фірми бюро.

— **Турацькі льоси з підробленими австрійськими стемплями.** В маю і червці с. р. появили ся в Австрії в більшій числі турацькі льоси з підробленими австрійськими стемплями віденського заставничого і есконтного банка.

— **Справа нападу на професора Серпінського.** Розправу проти Юл. Біренцавайґа, прогнаного з львівського університету, б. студента філософії, в справі нападу на проф. Серпінського, розвисано на день 14. серпня с. р. Біренцавайґа обжалували власти о тяжке ушкодження тіла. Оборонець Біренцавайґа старає ся, щоби его освободили за кавцією і щоби відложили реченнє розправи.

— **Восні приготування Росії.** До „Głos-u Narod-u“ доносять з Ченстохови таку телеграфічну вістку: „Оголошенє пробної мобілізації варшавського і виленьського корпусу наступить сими днями. Сї корпуси вже від осені минушого року є поставлені на скріпленій стопі так, що змобілізованє їх через покликання резерви може відбутися протягом десятих днів. Виленьський округ числить 4 корпуси о 8 дивізіях кавалерії і одній самостійній бригаді кавалерії. Варшавський округ складає ся з 5 корпусів, які числять 10 дивізій піхоти, дві бригади стрільців, сїм дивізій кавалерії і одну самостійну бригаду кавалерії. Граничні полки піхоти одержали по відділові машинних карабінів з 8-ма карабінами, подібно, як кожда дивізія кавалерії. Батерії артилерії поставлено на военній стопі, отже числять по 8 армат. „Dziennik polski“ в телеграмах з Варшави подає, що на мурях Варшави появило ся оголошенє про пробну мобілізацію на 27. с. м. Коли те все основує ся на вірних і точних інформаціях — що на разі годі провірити — то Росія знова задумує якусь авантюру.

— **Смертельні випадки.** Дня 12. с. м. упав від колеса залізничного воза на двірці в

Чорткові залізничний робітник Йосиф Цвакала з Білої і вгинув на місці. — Зі Зборова доносять, що дня 17. с. м. виїшла коло 1. год. по пол. селянка в Лашчіві коло Загіря Марта Головацка на своє подвірє, щоби схоронити перед дощем порубане дерево. Коли збирала дерево з землі, влучив в неї грім і уби в неї на місці.

— **Землетрясенє в Австрії, полудневій Німеччині і Швайцарії.** В неділю, дня 20. с. м. замічено по 1. год. по пол. у Відні легке землетрясенє. Того самого дня відчуте землетрясенє і в полудневій Німеччині; шкід не було ніяких.

З Карлсруге доносять, що в Баден, Вірттемберзі, Шварцвальді, в Баварії, в околицях Боденського озера, Альзациї і Лютарингії, Геті і Швайцарії, дало ся чути землетрясенє. Перше наступило о 1. год. 7. мін. Філістий рух тривав три до чотири секунди, а денедє шість до вісім секунд. Землетрясенє йшло від полудневого сходу до полудневого заходу, а найвиразніше дало ся відчутти в домах, головнє на висшых поверхах, де почали хитати ся предмети так, що люди в череляку утікали на улицю. Землетрясеню товаришив підземний гук. Замічено три потрясення. Перше легке потрясенє дало ся відчутти в Оффенбурзі 5 мінут перед 1. год. При другім почав дзвонити ратушевий дзвін. В Мангаймі почала хитати ся підчас землетрясеня вежа астрономічної обсерваторії, так, що в неї поутікали люди. В Штутгарті було так велике землетрясенє, що всі дома почали дрожати і захитали ся. В тамошній щадничій касі завалили ся стінні окраси і розбили сходи. В наслідок потрясеня почав ділати в двірській театрі алярмовий апарат, що завізвало огнєву поготову. Перелікани мешканці вибігали на улицю. В Монахові викинуло землетрясенє зі сейсмографів магнетні шпильки. В Штрасбурзі знищили землетрясенє всі віжніші і чуліші астрономічні і геологічні прилади. Астрономи приписують се землетрясенє нечаяній зміні тисненя воздуха в почі з суботи на неділю. Осередок землетрясеня находив ся в місцевині Равбе-Альп в Вірттемберзі.

— **Ювілей сїрників.** В 1913. р. припадає 100-літній ювілей уживаня сїрників. Перед тим послужували ся люди кременем і губкою. Перші сїрники винайшов Француз Шансель в 1813. р. Его сїрники були вельми прості, зроблені зі сїрки. В 10 літ візнішше уліпшив їх німецький хемик Доберайнер. Фосфор заведено щойно в 1882. р., а т. зв. „шведські сїрники“, без сїрки винайдено щойно в 1848. р. Их розповсюдженє в Европі не скорше чим в шістьдесятих роках.

— **Шість тисяч миль дороги.** Дня 21. серпня 1912 капітан Пірсон написав лист, вложив его до фляшки, закоркував добре і кинув до ріки Місісіпі. Дня 1. червця 1913 то є в десять миль і десять днів пізнішше знайдено ту фляшку на Атлантийським океані на побережю Конектікут. Знайшов єї чоловік іменем Милс. Фляшка та перебула рікою і морем подорож 6.000 миль. Милс, що знайшов ахресу Пірсона у фляшці, листовно повідомив его про свій знахід.

#### Оповіді.

— **Супроти запитів в ділах женської гімназії СС.** Василянук у Львові подає сям до відома, що не стою вже з тим закладом в ніякій звязи. — *О. Спиридон Кархут*, ц. к. професор філії академічної гімназії у Львові.

— **Св. Отець Пій Х.** іменував Вир. і Всесв. оо.: Петра Левицького, поч. крилошанина і пароху в Кракові і Андрея Телєпа, пароху в Ожомлі своїми почесними шамбелянами.

— **Краса Рада шкільна** затвердила вибір о Хел. Хмельовського на заст. пред. шк. ради окружної в Добромилі; іменувала Каз. Цімермана, директором муж. учит. семінарії в Самборі, директора іспитової комісії для учительок ручних робіт в народних школах в Самборі; перенесла шкільних окружних інспекторів: Людо. Ясіньського з Печеніжини до Долини, о. Омел. Абрисовського з Косова до Надвірної і Мик. Стефанцева з Долини до Сокаля; поручила тимчасово обов'язки шкільних окружних інспекторів: Генр. Геньсоровському, учит. муж. 4 кл. шк. ім. Яхновича в Коломиї, в печеніжинській окрузі і Йос. Лясоті, заст. учит. шк. вправ в муж. учит. семінарії у Львові, в рудецькій окрузі; іменувала в народних школах: Фр. Грабовського учительки муж. 3-клас. виділ. шк. ім. Сташца у Львові, Мух. Назара і Мух. Вельчери учит. муж. 5-клас. шк. в Роздолі, Ів. Броду управителем, Ферд. Мазура і С. Анчелу Войцківну, учит.

4-кл. шк. в Краснім, Ом. Кадайську, Теоф. Склєнареву і Йос. Кнорєківну, учительками жіноч. 4-клас. шк. ім. Красінського в Станіславові, Мик. Кічоровського учит. муж. 4-клас. шк. ім. Григорія в Сяноці, для Сянока і Теод. Яцковського учит. муж. 4-клас. шк. в Рожнітові; іменувала Стан. Стирнського управ. 2-клас. шк. в Поникві; учительками 2-клас. шкіл: Ядв. Плянєрєвну в Поникві, Ст. Левицьку в Стратині, Ол. Годичську в Торосівці і Ол. Поточну в Коростінку вижнім; учителями (ками) 1-клас. шкіл: Сим. Дідика в Терпилівці, Волод. Муйлєра в Майдані, Дан. Савчука в Розпошинцях, Каз. Ямровічну в Голубичку малім і Андр. Яцкова в Угринові середнім; перенесла: Еву Вислоцку, учит. жіноч. 6 клас. шк. в Добромилі, на рівнор. посаду до жіноч. 4-клас. шк. в Хирові, Балб. Гермаківну, учит. жіноч. 4-клас. шк. ім. св. Кінґи в Сяноці, на рівнор. пос. до жіноч. 4-кл. нар., полудн. з виділ. ім. кор. Ядвіґи в Сяноці і Мик. Чабака, учит. 1-клас. шк. в Подеміщині, на рівнор. пос. до шк. в Пулавах.

— **Промоція.** Дня 14. с. м. відбула ся на львівському університеті промоція п. Дезидерія Сириса на доктора всіх лікарських наук.

#### Наука, умілість і письменство.

XXII. Internationaler Eucharistischer Kongress, Wien 1912 Druck u. Verlag der S.S. Norbertus-Druckerei. 8<sup>o</sup> 844 сторін. — Під таким наголовком появила ся вельми рокишно виданий звіт вторішнього Евхаристичного конгресу, відбутого у Відні 12—15. вересня і обнимає основно написану історію конгресу (часть I.), а в II. части хід цілого конгресу, промови і реферати на ній виголошені а також численні вельми удачно виконані ілюстрації (портрети головних представників), знимки поодиноких частий походу евхаристичного і видів Відня. Ся цінна книга може бути вельми гарною і поучною памятою і лектурою для учасників конгресу а також для тих, котрим неможливо було на ній явити ся.

XXII. Всесвітній Евхаристичний конгрес, Відень 1912. Українська секція, в друкарні Мехитаристів у Відні VII. 8<sup>o</sup>, 93 сторони. Під сим наголовком появила ся рівночасно звіт української секції з передним словом о. Щепанюка про участь Українців в конгресі і рефератами священників, з котрих реферати о. Гургулі і д-ра Дорожинського печатані етимологією, з реферату др. Малиняка поданий зміст московщини, а всі інші реферати печатані фонетикою. Виданє украшенє портретами ВПреоєсв. Митрополита і Епископів Перемиського і Станіславського. Книжка повинна бути гарною споминною конгресу і поучною лектурою.

### Телеграми

з дня 23. липця.

**Відень.** З кінцем сего тижня має виїхати гр. Берхтольд до Ішля до цісаря на послуханє.

**Ішль (ТКБ).** Послуханє гр. Тиси у цісаря тривало годину. О 1/4 год. відбув ся у цісаря родинний обід, на яким був присутний гр. Тиса і др. Білінський.

**Відень.** „Neue Fr. Presse“ доносить, що оноді осів австрійський балзон „Trient“ на італійській землі. Італійські карабінери уявили подорожних, якими були австрійські офіцари.

**Париж.** „Matin“ доносить, що найвищий вожд французкої армії, генерал Зофре, виїздить небагком до Росії. Урядово розходять ся тут о ревізиту російського найв. вождя, а властиво, ся подорож є в злучі з уоруженєм, яке відбуває ся тепер по ухвалі нових законів у Франції і Росії.

**Темешвар.** В тутешній громаді занедужали дві особи серед об'явів холери.

**Будапешт (ТКБ).** Міністерство внутрішніх справ доносить, що в коміт. Темешвар лучили ся чотири занедужаня, підозрілі о холеру. Всі покінчили ся смертю. Бактеріологічних дослідів ще не покінчено.

**Льондон (ТКБ).** В Гуль удало ся здержати страйк пристаневих робітників.

# Замкнене рахунків Товариства взаїмних Обезпечень в Кракові.

РОЗХІД.

Рахунок зисків і страт з ділу житевого за час від 1. січня 1912. до 31. грудня 1912. р.

ПРИХІД.

|      |                                                                                           | К.         | с. | К.         | с. |      |                                                                                    | К.         | с. | К.         | с.      |
|------|-------------------------------------------------------------------------------------------|------------|----|------------|----|------|------------------------------------------------------------------------------------|------------|----|------------|---------|
| I.   | Шкоди і кошти ліквідації виплачені з відтягненням звороту від Товариств контрасекраційних | 7,624.624  | 55 |            |    | I.   | Фонди перенесені з р. 1911 з відтягненням контрасекрації                           | 17,855.735 | 22 |            |         |
| II.  | Загальні видатки заряду з відтягненням контрасекраційної провізії                         | 2,557.921  | 50 | 5,066.103  | 05 | II.  | Фонд на неуправильнені шкоди перенесений з року 1911 з відтягненням контрасекрації | 1,765.222  | 46 | 16,090.512 | 67      |
| III. | Відписи і інші видатки                                                                    |            |    | 2,432.660  | 11 | III. | Зібрана премія з відтягненням контрасекрації                                       | 1,520.968  | 88 |            | 923.215 |
| IV.  | Резерва на неуправильнені шкоди з відтягненням уділу контрасекраційних Товариств          | 1,703.602  | 58 | 1,307.316  | 55 | IV.  | Прихід з льокації капіталів                                                        | 597.753    | 59 |            |         |
| V.   | Стан фондів з кінцем року 1912 з відтягненням контрасекрації                              | 675.094    | 77 | 1,028.507  | 81 | V.   | Інші приходи                                                                       | 13,690.762 | 72 | 9,237.655  | 49      |
| VI.  | Позісталість                                                                              | 18,024.012 | 31 | 16,242.769 | 41 |      |                                                                                    | 4,453.107  | 23 | 585.477    | 31      |
|      |                                                                                           | 1,781.242  | 90 | 1,455.478  | 88 |      |                                                                                    |            |    | 695.974    | 96      |
|      |                                                                                           |            |    | 27,532.835 | 81 |      |                                                                                    |            |    |            |         |

ЧИННИЙ СТАН.

Рахунок білянсу з ділу огневого з днем 31. грудня 1912. р.

ПАСИВНИЙ СТАН.

|       |                                                                     | К. | с. | К.         | с. |       |                                                               | К.        | с. | К.        | с. |
|-------|---------------------------------------------------------------------|----|----|------------|----|-------|---------------------------------------------------------------|-----------|----|-----------|----|
| I.    | Стан кас з днем 31. грудня 1912                                     |    |    | 442.635    | 45 | I.    | Фонд резервовий                                               |           |    | 8,204.807 | 29 |
| II.   | Розпоряджальні належності в інституціях кредитових і касах щадничих |    |    | 2,368.403  | 52 | II.   | Фонд на зворот                                                |           |    | 197.572   | 03 |
| III.  | Реальності                                                          |    |    | 1,900.000  | —  | III.  | Фонд вирівнюючий і спеціальний                                |           |    | 4,003.972 | 59 |
| IV.   | Вартісні папери після курсу з дня 31. грудня 1912. року             |    |    | 11,016.334 | 59 | IV.   | Резерва премії по відтягненню контрасекрації                  | 5,514.290 | 29 |           |    |
| V.    | Позичка Державі                                                     |    |    | 500.000    | —  | V.    | Резерва на неуправильнені шкоди по відтягненню контрасекрації | 1,781.242 | 90 | 3,733.047 | 39 |
| VI.   | Векселі в портфелю                                                  |    |    | 233.083    | 30 | VI.   | Фонд емеритальний                                             | 1,703.602 | 58 |           |    |
| VII.  | Гіпотечні позички                                                   |    |    | 106.000    | —  | VII.  | Сальда пасивні рахунків з Товариствами контрасекраційними     | 675.094   | 77 | 1,028.507 | 81 |
| VIII. | Сальда чинні рахунків з контрасек. Товариствами                     |    |    | 357.000    | 02 |       |                                                               |           |    | 3,790.467 | 39 |
| IX.   | Залежності в агенціях і філіях (сальда чинні)                       |    |    | 2,827.664  | 84 | VIII. | Ріжні вірителі                                                |           |    | 257.423   | 73 |
| X.    | Ріжні довжники                                                      |    |    | 3,150.902  | 66 | IX.   | Кавці агентів                                                 |           |    | 466.778   | 60 |
| XI.   | Ефекти кавців агентів                                               |    |    | 602.680    | 86 | X.    | Ріжні фонди                                                   |           |    | 602.680   | 86 |
| XII.  | Ріжниця курсу варт. паперів                                         |    |    | 781.076    | 20 | XI.   | Позісталість                                                  |           |    | 546.044   | 87 |
|       |                                                                     |    |    |            |    |       |                                                               |           |    | 1,455.478 | 88 |
|       |                                                                     |    |    | 24,285.781 | 44 |       |                                                               |           |    |           |    |

РОЗХІД.

Рахунок доходів і страт з ділу градового за час від 1. січня 1912 до 31. грудня 1912. р.

ПРИХІД.

|      |                                                                   | К.        | с. | К.        | с. |      |                                                    | К.        | с. | К.        | с. |
|------|-------------------------------------------------------------------|-----------|----|-----------|----|------|----------------------------------------------------|-----------|----|-----------|----|
| I.   | Шкоди і кошти ліквідації виплачені                                | 1,628.041 | 59 |           |    | I.   | Фонди перенесені з р. 1911                         |           |    | 3,027.643 | 78 |
| II.  | менше зворот від Тов. контрасекраційних                           | 840.138   | 65 | 787.902   | 94 | II.  | Зібрана премія менше контрасекрація                | 2,206.555 | 81 |           |    |
| III. | Загальні видатки заряду по відтягненню провізії контрасекраційної |           |    | 130.343   | 09 | III. | Фонди на шкоди неуправильнені перенесені з 1911 р. | 1,205.026 | 41 | 1,001.529 | 40 |
| IV.  | Відписи і інші видатки                                            |           |    | 20.719    | 83 | IV.  | Прихід з льокації капіталів                        |           |    | 12.999    | 33 |
| V.   | Фонд на шкоди неуправильнені                                      |           |    | 18.387    | 80 | V.   | Інші приходи                                       |           |    | 114.482   | 97 |
| VI.  | Стан фондів з кінцем р. 1912                                      |           |    | 3,187.467 | 60 |      |                                                    |           |    | 83.569    | 58 |
|      | Позісталість                                                      |           |    | 95.403    | 80 |      |                                                    |           |    |           |    |
|      |                                                                   |           |    | 4,240.225 | 06 |      |                                                    |           |    | 4,240.225 | 06 |

ЧИННИЙ СТАН.

Рахунок білянсу з ділу градового з днем 31. грудня 1912. р.

ПАСИВНИЙ СТАН.

|      |                                                                  | К. | с. | К.        | с. |      |                                              | К. | с. | К.        | с. |
|------|------------------------------------------------------------------|----|----|-----------|----|------|----------------------------------------------|----|----|-----------|----|
| I.   | Розпоряджальні належності в кредит. інституціях і касах щадничих |    |    | 174.487   | 46 | I.   | Фонд резервовий                              |    |    | 2,957.356 | 68 |
| II.  | Вартісні папери після курсу з дня 31. грудня 1912. р.            |    |    | 2,333.777 | 60 | II.  | Фонд вирівнюючий і спеціальний               |    |    | 230.110   | 92 |
| III. | Векселі в портфелю                                               |    |    | 468.338   | 95 | III. | Ріжні вірителі                               |    |    | 1.147     | 50 |
| IV.  | Ріжні довжники                                                   |    |    | 81.085    | 02 | IV.  | Фонд на неуправильнені шкоди                 |    |    | 18.387    | 80 |
| V.   | Позичка з резервового фонду                                      |    |    | 319.963   | 44 | V.   | Пасивні сальда рахунків з контрасек. Тов-ами |    |    | 224.168   | 92 |
| VI.  | Ріжниця курсу вартісних паперів                                  |    |    | 186.592   | —  | VI.  | Ріжні фонди                                  |    |    | 37.668    | 85 |
|      |                                                                  |    |    | 3,564.244 | 47 | VII. | Позісталість                                 |    |    | 95.403    | 80 |

РОЗХІД.

Рахунок зисків і страт з ділу безпеки від крадежний за час від 1. цвітня до 31. грудня 1912.

ПРИХІД.

|      |                                                                                           | К.        | с. | К.        | с. |     |                                              | К.     | с. | К.    | с. |
|------|-------------------------------------------------------------------------------------------|-----------|----|-----------|----|-----|----------------------------------------------|--------|----|-------|----|
| I.   | Шкоди і кошти ліквідації виплачені з відтягненням звороту від контрасекраційних Товариств | 1,197.52  |    |           |    | I.  | Зібрана премія з відтягненням контрасекрації | 21.128 | 77 |       |    |
| II.  | Загальні видатки заряду                                                                   | 718.22    |    | 479.30    |    | II. | Інші приходи                                 | 15.167 | 08 | 5.961 | 69 |
| III. | Резерва на неуправильнені шкоди з відтягненням уділу контрасекраційних Товариств          | 2,690.00  |    | 10,030.02 |    |     |                                              |        |    | 7.953 | 54 |
| IV.  | Стан фондів з кінцем 1912. р. з відтягненням контрасекрації                               | 2,137.00  |    | 553.00    |    |     |                                              |        |    |       |    |
| V.   | Позісталість                                                                              | 12,373.68 |    | 2,679.74  |    |     |                                              |        |    |       |    |
|      |                                                                                           | 10,693.94 |    | 173.17    |    |     |                                              |        |    |       |    |
|      |                                                                                           |           |    | 13,915.23 |    |     |                                              |        |    |       |    |

ЧИННИЙ СТАН.

Рахунок білянсу з ділу безпеки від крадежний з днем 31. грудня 1912.

ПАСИВНИЙ СТАН.

|      |                                                    | К.        | с. | К.       | с. |      |                                                               | К.        | с. | К.       | с. |
|------|----------------------------------------------------|-----------|----|----------|----|------|---------------------------------------------------------------|-----------|----|----------|----|
| I.   | Чинний стан з днем 31. грудня 1912.                |           |    | 498.96   |    | I.   | Резервовий фонд                                               |           |    | 865.30   |    |
| II.  | Розпоряджальні належності в кредитових інституціях |           |    | 1.353.01 |    | II.  | Основний фонд                                                 |           |    | 100.000  | —  |
| III. | Ріжні довжники                                     |           |    | 95.224   | 37 | III. | Резерва премії з відтягненням контрасекрації                  | 12,508.38 |    | 1.814    | 44 |
| IV.  | Кошти організації з відтягненням уморення          | 10,779.07 |    | 8,623.26 |    | IV.  | Резерва на неуправильнені шкоди з відтягненням контрасекрації | 10,693.94 |    |          |    |
|      |                                                    | 2,155.81  |    |          |    | V.   | Пасивні сальда рахунків з контрасекраційними Товариствами     | 2,690.00  |    | 553.00   |    |
|      |                                                    |           |    |          |    | VI.  | Ріжні вірителі                                                | 2.137.00  |    |          |    |
|      |                                                    |           |    |          |    | VII. | Позісталість                                                  |           |    | 1,489.68 |    |
|      |                                                    |           |    |          |    |      |                                                               |           |    | 804.01   |    |
|      |                                                    |           |    |          |    |      |                                                               |           |    | 173.17   |    |
|      |                                                    |           |    |          |    |      |                                                               |           |    | 105.699  | 60 |

Краків, дня 31. грудня 1912.

ДИРЕКЦІЯ:

М. Гараліх. Ст. Дидинський. Пашковський.  
Начальник централн. бюро рахункового: Віктор Габленц.

КОМІСІЯ РАХУНКОВА:

М. Дидинський. А. Водзіцкий. К. Дзедушицкий.  
М. Урбанський. К. Бзовський.